

alle verdens folk til hjerte. De føles meget dybt af det danske folk. Jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed til på ny at appellere til alle interesserede parter om at samarbejde aktivt med de internationale organisationer med henblik på at sikre, at effektiv hjælp kan fremskaffes og nå frem til alle dem, som har behov herfor.

Dette er ikke stedet til at foretage en detaljeret gennemgang af de initiativer, som Danmark har taget i de senere måneder — alene eller sammen med andre nordiske lande. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at det hjælpearbejde, der er organiseret i Danmark, så vidt jeg ved, er af et omfang uden sidestykke i dansk historie, og at de betydelige beløb, der er blevet stillet til rådighed, hovedsagelig stammer fra frivillige bidrag. Den danske regering er fortsat rede til at støtte ethvert realistisk forslag om at udvide det humanitære hjælpearbejde og gøre det mere effektivt. Vi opfordrer andre lande til på samme måde at være rede til at udvide deres støtte til de internationale organisationer, der beskæftiger sig med hjælpearbejdet. Stillet over for en tragedie af denne størrelsesorden må der gives første-rang til de humanitære opgaver.

4. Hvis vi vender os mod nedrustnings-spørgsmålene, kan vi med glæde notere, at det på den 22. genoptagne Generalforsamling lykkedes at få vedtaget en resolution til støtte for ikke-spredningstraktaten med det resultat, at den kunne åbnes for undertegnelse den 1. juli 1968. Et stort antal lande, heriblandt Danmark, har allerede undertegnet traktaten, og den danske regering har taget skridt til at få den ratificeret.

En heldig gennemførelse af ikke-spredningstraktaten er imidlertid helt afhængig af, om det lykkes at opnå en afgørende bred tilslutning til den. Desværre har visse lande givet udtryk for reservation, og de seneste begivenheder i Tjekkoslovakiet synes at have ført til øget tilbageholdenhed med hensyn til undertegnelse af traktaten. Det er forståeligt, at disse begivenheder har fremkaldt en følelse af utryghed, men vi føler os overbevist om, at en udsættelse af traktatens ikrafttræden i det lange løb ikke ville tjene noget lands sande interesser. Tværtimod ville en sådan udsættelse medvirke til at forlænge varigheden af det

tilbageslag, afspændingen har lidt, og indebære en alvorlig risiko for, at andre for afspændingen skadelige tendenser vinder indpas. Det er den danske regerings oprigtige håb, at traktaten snart vil træde i kraft og få den nødvendige almindelige tilslutning.

Det synes endnu usikkert, hvilke spørgsmål der vil komme til at præge den kommende tids nedrustningsdebat i De forenede Nationer og i 18-magtsnedrustningsudvalget i Genève. Forhandlingerne, der førte til vedtagelse af ikke-spredningstraktaten, og drøftelserne siden da i 18-magtsudvalget har på ny bekræftet, at behovet for en række nedrustningsforanstaltninger af afgørende betydning for opretholdelsen af international fred og sikkerhed trænger sig stærkt på, og blandt disse vil jeg især gerne nævne behovet for en standsning af det strategiske våbenkapløb og en traktat om fuldstændigt ophør af prøvesprængninger. Vi håber, det snart vil være muligt at tage yderligere skridt henimod løsningen af spørgsmål, der står i forbindelse med disse vigtige nedrustningsforanstaltninger.

Den danske regering ønsker under denne samling at fremsætte et resolutionsforslag, der indebærer et begrænset skridt henimod nedrustning eller våbenkontrol, og, som vi tror, vil tjene fredens sag. Vi håber, at dette resolutionsudkast vil få alle medlemslandes støtte.

Sidste år pegede min forgænger over for Generalforsamlingen på, at en international aftale vedrørende handelen med konventionelle våben i høj grad vil være nyttig. Resolutionsudkastet anmoder generalsekretæren om at indhente medlemslandenes stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt de er villige til at påtage sig en forpligtelse til at lade al import og eksport af konventionelle våben, ammunition og krigsmateriel registrere hos generalsekretæren. Generalsekretæren skal desuden indhente medlemslandenes syn på spørgsmålet om at bemyndige ham til at indsamle og med regelmæssige mellemrum offentliggøre oplysninger om stedfundne overførsler af konventionelle våben, ammunition og krigsmateriel samt deres syn på, hvilke praktiske skridt der skal tages i denne anledning. Endelig anmoder resolutionsudkastet generalsekretæren om at afgive beretning til den næste